

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNK.I-0911/21/2010 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 stycznia 2010 r.

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717, zm.: z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 220, poz. 1413)

stwierdzam nieważność:

uchwały Rady Gminy w Nowym Kawęczynie Nr XXIX/130/2009 z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmujących fragment obszaru wsi Esterka, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 10 listopada 2009 r. Rada Gminy w Nowym Kawęczynie podjęła uchwałę Nr XXIX/130/2009 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmujących fragment obszaru wsi Esterka. Wojewoda Łódzki pismem z dnia 8 stycznia 2010 r. (PNK.I-0911/21/2010) poinformował Radę Gminy w Nowym Kawęczynie o wszczęciu postępowania w celu kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały.

Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że powyższa uchwała została uchwalona z naruszeniem zasad i trybu sporządzania aktu planistycznego określonych przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717, ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1587).

Załączniki graficzne do przedmiotowej uchwały nie spełniają wymogów określonych dla dokumentów planistycznych, określonych powyższymi aktami prawnymi. Podkłady mapowe są miejscami nieczytelne (np. rys. nr 2), brak jest także fragmentu rysunku planu miejscowego.

Rysunki planu nie spełniają wymogów określonych w art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ ustawa mówi, że dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000 wyłącznie, w celu przeznaczania gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy. Stąd tereny oznaczone symbolami: 1.01.R, 1.04.R, 1.05.R, 1.06.R, powinny być sporządzone na mapach o skali 1:1000, a zostały sporządzone na mapach o skali 1:5000.

Naruszono zapis art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118, ze zm.) Ustalenia szczegółowe dla terenów oznaczonych symbolami: 1.01.R, 1.04.R, 1.05.R, 1.06.R nie ustanawiają całkowitego zakazu zabudowy, bowiem w niniejszym planie nieprawidłowo zostało zdefiniowane pojęcie „zakaz zabudowy”. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane pod pojęciem budowy należy rozumieć także odbudowę, rozbudowę i nadbudowę obiektu budowlanego, dlatego zakaz zabudowy z jednoczesnym utrzymaniem istniejących obiektów i zakazie zwiększania wskaźnika intensywności zabudowy, faktycznie nie jest zakazem zabudowy. Definicja utrzymania obiektów dopuszcza wykonywanie na istniejących obiektach budowlanych remontów, przebudowy, rozbudowy, nadbudowy i odbudowy. Dla ww. terenów brak jest oznaczenia wskaźników zabudowy, stanowi to uchybienie § 4 pkt 6 powołanego wyżej rozporządzenia.

W § 28 tekstu planu ustalono nieprawidłowo warunki podziału terenu na działki budowlane, zamiast ustalić szerokość frontu działek, określono minimalną szerokość drogi obsługującej tereny „RMj”, „RM” i „ZR”. Naruszony został § 4 pkt 8 powołanego wyżej rozporządzenia.

W przedmiotowym planie brak jest określenia maksymalnej wysokości dla masztów oraz urządzeń telekomunikacyjnych, określenie wysokości w odniesieniu do innych obiektów jest niewystarczające. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w art. 15 ust. 2 pkt 6 nakłada obowiązek określania, w planie miejscowym, wskaźników i parametrów kształtowania zabudowy.

Dla terenu eksploatacji kruszywa „PG”, plan miejscowy nie ustala żadnych parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy. Obowiązek określenia zasad wynika z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Załączniki graficzne oraz tekst przedmiotowego planu miejscowego nie zawierają ustaleń dotyczących warunków powiązań układu komunikacyjnego, przedstawionego na rysunkach zawierających wyniesienia z układem zewnętrznym poszczególnych wsi, przedstawionym na rysunku ogólnym. Brak

tych ustaleń stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 9 lit. b ww. rozporządzenia.

Do dokumentacji prac planistycznych nie załączono prognozy skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego. Obowiązek załączenia prognozy skutków finansowych wynika z § 12 pkt 8 cytowanego wcześniej rozporządzenia.

Na podstawie art. 17 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projekt planu winien być wyłożony do publicznego wglądu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Natomiast tryb w jakim dokonuje się opracowywania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko określają przepisy art. 46 i art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227). Dokumentacja planistyczna załączona do przedmiotowego planu miejscowego nie zawiera informacji na temat przeprowadzenia procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Brak właściwego trybu sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko jest istotnym naruszeniem trybu sporządzania aktu planistycznego.

Wobec powyższego, stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki:
Jolanta Chełmińska

Do wiadomości:

Wójt Gminy Nowy Kawęczyn